

Boliger, byggeri og planlægning.

(Dagsordenens punkt 51).

Venskabsbyer som middel til internationalt samarbejde.

(Dagsordenens punkt 52).

3. udvalg nåede på grund af manglende tid ikke at behandle dagsordenpunkterne 51 og 52. Efter udvalgets indstilling vedtog plenarforsamlingen den 18. december at udsætte spørgsmålenes behandling til 23. generalforsamling.

3. udvalgs rapport: A/7002.

Deklaration om afskaffelse af diskrimination mod kvinder.

(Dagsordenens punkt 53).

I. Indledning.

3. udvalg behandlede på 18 møder i tiden 2.-16. oktober 1967 deklARATIONEN om afskaffelse af diskrimination mod kvinder.

Deklarationens tilblivelseshistorie er relativt kort, begyndende i 1963 med en resolution, hvorefter 18. samling anmodede ECOSOC om at opfordre Kvindekommisjonen til at udarbejde et deklARATIONSUDKAST.

På sin 21. samling var generalforsamlingen ikke i stand til at nå til enighed om det af Kvindekommisjonen udarbejdede udkast, men vedtog efter en kort debat at sende udkastet via ECOSOC tilbage til yderligere behandling i Kvindekommisjonen i lyset af de i 3. komité fremsatte ændringsforslag samt de af regeringerne fremsatte kommentarer. Samtidig besluttedes det at give spørgsmålet høj prioritet på 22. samling.

II. Deklarationens indhold.

Den vedtagne deklARATION består af en præambel og 11 substantielle artikler. I præambelen henvises indledningsvis til bestemmelserne om ligeret i FNs Pakt og i menneskerettighedserklæringen, og det udtales, at der til trods for disse bestemmelser og menneskerettighedskonventionerne og de fremskridt, som har fundet sted, i praksis stadig finder en betydelig diskrimination sted mod kvinder.

Præambelen fremhæver endvidere, at dis-

kriminatioN mod kvinder strider mod den menneskelige værdighed og mod familiens og samfundets velfærd, der forudsætter kvinders maksimale deltagelse på lige fod med mænd på det sociale, politiske, økonomiske og kulturelle område.

I deklARATIONENS artikel 1 fastslås, at diskrimination mod kvinder er uretfærdig og udgør en forbrydelse mod den menneskelige værdighed.

I artiklerne 2-10 opregnes de foranstaltninger, der bør gennemføres for at sikre kvindens ret til ligestilling med manden. Det henstilles i denne forbindelse, at alle hensigtsmæssige skridt tages til afskaffelse af eksisterende love og skikke, der virker diskriminerende mod kvinder, og at der sikres passende legal beskyttelse af mænds og kvinders ligeret, navnlig ved at princippet om mænds og kvinders ligeret optages i forfatningen eller lovgivningen, og ved at FNs og særorganisationens vedtagelser om ophør af diskrimination mod kvinder tiltrædes og gennemføres snarest muligt. Det foreskrives, at skridt tages til, at offentligheden opdrages ved gennemførelse af passende foranstaltninger, sigtende på at afskaffe fordomme og skikke, der bygger på forestillinger om kvinders underlegenhed. I artiklerne opregnes videre de foranstaltninger, der bør gennemføres for at forhindre diskrimination og sikre kvindens politiske rettigheder, hendes stats- og civilretlige ligestilling, hendes lighed for straffeloven, hendes adgang til uddannelse på lige fod med manden samt hendes rettigheder på arbejdsmarkedet.

Artikel 11 indeholder en opfordring til regeringer, organisationer og enkeltindivider om at gøre alt i deres magt for at fremme gennemførelsen af de i deklARATIONEN indeholdte principper.

III. Debatten og afstemningerne.

I det følgende skal der gøres rede for de mest interessante træk af debatten og afstemningerne.

Til trods for, at deklARATIONSUDKASTET på forhånd blev betragtet som ukontroversielt, gav det anledning til en langvarig debat om principielle og formelle spørgsmål. Der blev fremsat 66 ændringsforslag, nogle af dem ret vidtgående, men i sidste instans blev